
---

obojętna —
beźmiernie —
smętna, jak tęsknica —
zmienna jak pogoda —
tajemnicza jak życie — —
— wzrastały osady; upadły; pokolenia za pokoleniami smętnych
błoni zasilają huf —

ona — od pamięci starsza trwa
ludziom na pociechę —
ludziom na ból —

— dawny bity królewski trakt w kolasach zasobnych i szumnych zastępach
rozwiózł sen o nieiszczalnej potędze
roztrwonil przeszłość wybrzmiała
zszargał serca w pyle
sponiewierał myśl wolną i

przetrwał —

— aż sen o odrodzeniu skrzyknie się w jawę!
— aż krew wychluśnie w szkarłatny sztandar!
— aż myśl spłomieni się w ogień niedoczesny!
— czeka!
— tymczasem

— prowadzi wszystkich jakichkolwiek: Skąd-Dokąd —
(— trud na podporządku —) —

aż On,

aż On: JEDYNY

stopami wypali niegasnące, najświętsze runy —

. . . . .
. . . . .

— szara jak codzien, conoc

witane i żegnane dźwięczną pio-
senką loretańskiego dzwonu —
ave! ave!

przepowiadam orędzie Wolnych i Chcących:

zbudźcie się bracia
wielkiej PRACY —

— posłuszna jestem wam —

— BRACTWO —

zbyj lekliwych stąpań

niechaj zatętni gromko krok —
niechaj zwichrzy się głab
niechaj zadrży wyż

zakłęte w sen —

ŚWIT!

srebrzy się i różowi i krwią zalewa —

— wołam cię: WIELKIEJ PRACY BRACTWO —

— twoim jest świat wszcz i wzdłuż — wglab i wwyż —

